

Instanța de fond: A. Cucerescu

Instanța de apel: L. Bulgac, L. Popova, G. Dașchevici

DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței,
JudecătoriValeriu Doagă,
Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru,
Ala Cobăneanu, Svetlana Filincova

Examinând recursul declarat de către Prohorov Vladimir,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prohorov Vladimir către Primăria mun. Chișinău cu privire la recuperarea prejudiciului material (venitul ratat), repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Prohorov Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 07 aprilie 2015, Prohorov Vladimir s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către Primăria mun. Chișinău, solicitând încasarea din contul ultimei, a prejudiciului cauzat (venitul ratat) în mărime de 563 530 lei, încasarea despăgubirilor morale în mărime de 100 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor pentru serviciile acordate de către SRL Bursa imobiliară „LARA”.

În motivarea cererii, Prohorov Vladimir a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 octombrie 1997, bunica reclamantului, - Prohorov Natalia Petru, anul nașterii 1881, decedată la data de 31 mai 1952, a fost recunoscută ca victimă a represiunilor politice din anii 1940-1949, iar prin decizia Tribunalului mun. Chișinău din 04 aprilie 2000, după tatăl reclamantului, - Prohorov Gheorghe, a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra apartamentelor nr. 3 și nr. 6 din imobilul nr. 141 situat în mun. Chișinău, str. Șciusev, cu evacuarea lui Luchianov Tamara, Luchianov Serghei și Luchianov Natalia, împreună cu toți membrii minori ai familiei, din apartamentul nr. 3 str. Șciusev nr. 141, mun. Chișinău, cu acordarea unei alte încăperi de locuit, evacuarea lui Serghei

Micleușan, Vera Micleușan și Ghenadie Micleușan, cu toți membrii minori ai familiei, din apartamentul nr. 6 str. Șciusev nr. 141, mun. Chișinău, cu acordarea unei alte încăperi de locuit, obligarea Primăriei mun. Chișinău să acorde familiilor Luchianov și Micleușan alte încăperi de locuit în legătură cu evacuarea, care trebuie să corespundă cerințelor sanitare și tehnice și să se afle în raza mun. Chișinău.

După rămânerea definitivă a deciziei judecătorești susmenționate, la cererea lui Prohorov Gheorghe (tatăl reclamantului), a fost eliberat titlul executoriu nr. 2-344/98 din 04 aprilie 2000.

La data de 26 septembrie 2004, Prohorov Gheorghe a decedat, reclamantul devenind proprietarul apartamentelor nr. 3 și nr. 6 din imobilul nr. 141 din mun. Chișinău, str. Șciusev, cu nr. cadastrale 010051711401003 și 010051711401006, în baza certificatelor de moștenitor testamentar nr. 790 și nr. 793 din 11 februarie 2005.

În viziunea lui Prohorov Vladimir, din cauza inacțiunilor Primăriei mun. Chișinău, nici tatăl reclamantului - Prohorov Gheorghe și nici reclamantul nu s-au instalat în apartamentele nr. 3 și nr. 6 din imobilul nr. 141 din mun. Chișinău, str. Șciusev.

Începând cu anul 2000, Prohorov Gheorghe, iar după decesul acestuia nemijlocit reclamantul, s-au adresat de nenumărate ori cu cereri către Primăria mun. Chișinău, Pretura sectorului Buiucani, mun. Chișinău, Direcția Generală Locativ-comunală și Amenajare, Departamentul de Executare, Ministerul Justiției al RM, Procuratura mun. Chișinău, însă decizia Tribunalului mun. Chișinău din 04 aprilie 2000 așa și nu a fost executată.

Prin neexecutarea deciziei Tribunalului mun. Chișinău din 04 aprilie 2000, îi este grav încălcat dreptul de proprietate, ori, acesta fiind proprietar, nu are posibilitatea să locuiască împreună cu familia sa în apartamentele menționate, dar anual este obligat să achite impozitul pe bunurile imobiliare. Mai mult, reclamantul este lipsit de posibilitatea de a da în locațiune apartamentele nr. 3 și nr. 6 din imobilul nr. 141 din mun. Chișinău, str. Șciusev. Astfel, din cauza inacțiunii persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul Primăriei mun. Chișinău, i-a fost cauzat un prejudiciu care constă din venitul ratat, venit estimat de reclamant la suma totală de 563 530 lei, în temeiul art. 14 alin. (2) Cod civil.

Prin neexecutarea hotărârii de judecată, nici Prohorov Gheorghe și nici reclamantul, începând cu anul 2000 și până în anul 2011 (25 august), nu au obținut beneficii în sumă totală de 563 530 lei de la darea în chirie a apartamentelor menționate supra.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016, acțiunea înaintată de Prohorov Vladimir a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul Primăriei mun. Chișinău a prejudiciului material (venitul ratat)

în mărime de 418 865,90 lei pentru perioada februarie 2005-iunie 2011, prejudiciul moral în mărime de 10000 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 3 600 lei. În rest, pretențiile înaintate de reclamant au fost respinse ca nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, s-a respins cererea de apel a lui Prohorov Vladimir și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016.

La data de 11 mai 2017, Prohorov Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie admisă integral.

În motivarea recursului declarat, Prohorov Vladimir a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 septembrie 2017, recursul declarat de Prohorov Vladimir a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că, decizia recurată a fost pronunțată la 23 martie 2017, astfel cererea de recurs declarată la 11 mai 2017 se consideră depusă în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 444 al Codului de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) al Codului de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

Verificând legalitatea deciziei atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul constată că instanța de apel, la examinarea cauzei, a încălcat normele de drept material, și anume, a interpretat în mod eronat legea și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În corespundere cu prevederile art. 373 alin. (4), (5) al Codului de procedură civilă, instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, fiind investită cu examinarea din toate punctele de vedere a apelului declarat, instanța de apel a omis să se expună asupra tuturor motivelor invocate de Prohorov Vladimir, fapt prin care a interpretat eronat prevederile normei legale citate supra, concluzionând că soluția emisă este legală.

În cererea de apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016, Prohorov Vladimir a menționat expres faptul că instanța de fond aplicând legea care nu trebuia fi aplicată, și anume, Legea nr 87 din 21 aprilie 2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, a ajuns neîntemeiat la perioada încălcării dreptului de proprietate și a redus suma prejudiciului ce urma a fi reparat.

Necătfînd la acest fapt, instanța de apel în nici o măsură nu s-a expus la acest aspect relevant speței, și a menționat că în general pretențiile lui Prohorov Vladimir sun neîntemeiate și lipsite de suport probatoriu, limitându-se doar la această motivare.

După cum s-a constatat supra, prin decizia recurată a fost menținută hotărârea primei instanțe, fiind menținute și dispozițiile referitoare la legea aplicabilă speței, potrivit căreia s-a reținut o altă perioadă de timp pentru care urma să fie reparat prejudiciul cauzat.

Așadar, instanța de fond pentru a ajunge la concluzia de a reduce perioada de timp pentru care urma să fie reparat prejudiciul cauzat, a reținut că cadrul legal aplicabil speței este Legea nr 87 din 21 aprilie 2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și conducându-se că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 s-a constatat încălcarea acestui drept a lui Prohorov Vladimir, a dedus perioada februarie 2005 – iunie 2011.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de judecată a aplicat legea care nu trebuia aplicată, or Prohorov Vladimir s-a adresat cu acțiune, privind recuperarea prejudiciului material cauzat prin venitul ratat și nicidecum recuperarea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii. Totodată acțiunea a fost înaintată către Primăria mun. Chișinău, or datorită inacțiunilor acesteia Prohorov Vladimir, în calitate de proprietar și în calitate de succesori a fostului proprietar, nu poate beneficia de dreptul de proprietate, și nicidecum către Stat, în persoana Ministerului Justiției.

Prin urmare, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, la fel reținând eronat cadrul legal aplicabil speței, menținând poziția instanței de fond referitor la acest fapt, s-a limitat doar la această motivare și nu s-a expus asupra la toate argumentele lui Prohorov Vladimir.

Astfel, din considerentele arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, iar reținând că erorile procedurale admise nu pot fi corectate de instanța de recurs, cauza urmează a fi remisă la rejudecare în alt complet de judecată.

La judecarea cauzei, instanța urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită un act judecătoresc întemeiat și legal, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale cauzei.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Prohorov Vladimir.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prohorov Vladimir către Primăria mun. Chișinău cu privire la recuperarea prejudiciului material (venitul ratat), repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată și se remite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă,

Judecători

Tamara Chișca-Doneva,

Iurie Bejenaru,

Ala Cobăneanu,

Svetlana Filincova